

1878. Т. I. С., 1957; Т. II. С., 1959.

³ Славов, Г. Статистическо описание на каазата Ески-Заара. - Цариградски вестник, VIII, бр. 369, 8 март 1858, 2-3. Като допълнение към въпросната публикация може да се счита материалът: Таблица на сватбите и родените деца в Железник (Ески-Заара) за година от 1859 - 1860. - Цариградски вестник, X, бр. 469, 6 февр. 1860, с. 4.

⁴ Народоначелението на Пловдивския санджак. Пловдивска епархия. - Летоструй или домашен календар за проста година 1870, II, 1870, 70-78.

⁵ Македония, II, бр. 16, 16 март 1868, 1-2; IV, бр. 23, 7 февр. 1870, 2-3 и др.

⁶ Не са редки случаите на истинска „словесна война“ между излизациите в Цариград български и гръцки периодични издания. Особено силни са „престрелките“ между редактирания от П. Р. Славейков в „Македония“ и гръцкия в. „*Νεολόγος*“, характеризирани от българските журналисти като „поборникът на панелинизма“. Българският вестник дори публикува като отговор някои свои статии на гръцки език, за да бъдат разбрани от издателите на „*Νεολόγος*“ и от „заблудените гърчещи се българи“.

⁷ Населението на тракийските градове. - Зорница, III, бр. 10, 9 март 1878, с. 39.

⁸ Цариградски вестник, III, бр. 98, 30 авг. 1852, 2-3; Македония, IV, бр. 33, 14 март 1870, с. 3.

⁹ Разбира се, има изключения от това правило, каквото е например описанието на Казанлък и Казанлъшко от Ю. Стателов, обнародвано във в. „Право“ през 1871 г. В този материал Стателов посочва не само общата численост на населението, но се спира подробно и на въпроса: колко и кои от селата в региона имат турско, българско или смесено население. Вж: Право, VI, бр. 35, 25 окт. 1871, 137-138. В българската преса се публикуват и някои материали, в които се признава наличието на гръцко население в някои селища на Пловдивския санджак като Пловдив, Станимака (дн. Асеновград), Воден и Куклен. Така например Л. Каравелов отчита на страниците на в. „Знаме“, че жителите на селата Воден и Куклен са гърци, каквито според него са и част от жителите на Станимака. Вж: Знаме, I, бр. 7, 26 ян. 1875, 26-27.

¹⁰ За спецификата на изворовата база при изучаването на демографското развитие на земите, влизаци в пределите на Османската империя, виж по-подробно: Тотев, А. Демографски сведения за българите преди 1880 г. - В: Проблеми на младежта. 3. С., 1981, 36-48; Тодорова, М., Тодоров, Н. Проблеми и задачи на историческата демография на Османската империя. - Балканистика. Т. 2, 1987, 18-46; Щерионов, Щ. Гърците по българските земи през XVIII-XIX век (до 1878 г.). (историко-демографска характеристика). В. Търново, 2008, 56-89.

¹¹ Изчисления на автора по: Народоначелението на Пловдивския санджак. Пловдивска епархия. - Летоструй или домашен календар за проста година 1870. II, 1870, 70-78; Поглед въз българските училища по Пловдивската област. - Летоструй или къщний календар за високосна година 1872, IV, 1872, 79-94.

¹² Славов, Г. Статистическо описание на каазата Ески-Загра. Цариград, 1858, с. 11 (бележка под линия). Първоначално описанието е публикувано на страниците на „Цариградски вестник“ през март 1858 г., след което още същата година е отпечатано и като самостоятелна книжка. Вж: Цариградски вестник, VIII, бр. 369, 8 март 1858, 2-3.

¹³ Таблица на сватбите и родените деца в Железник (Ески-Заара) за година от 1859-1860. - Цариградски вестник, X, бр. 469, 6 февр. 1860, с. 4.

¹⁴ Пак там, с. 4.

¹⁵ Турция, VIII, бр. 36, 21 окт. 1872, с. 4.